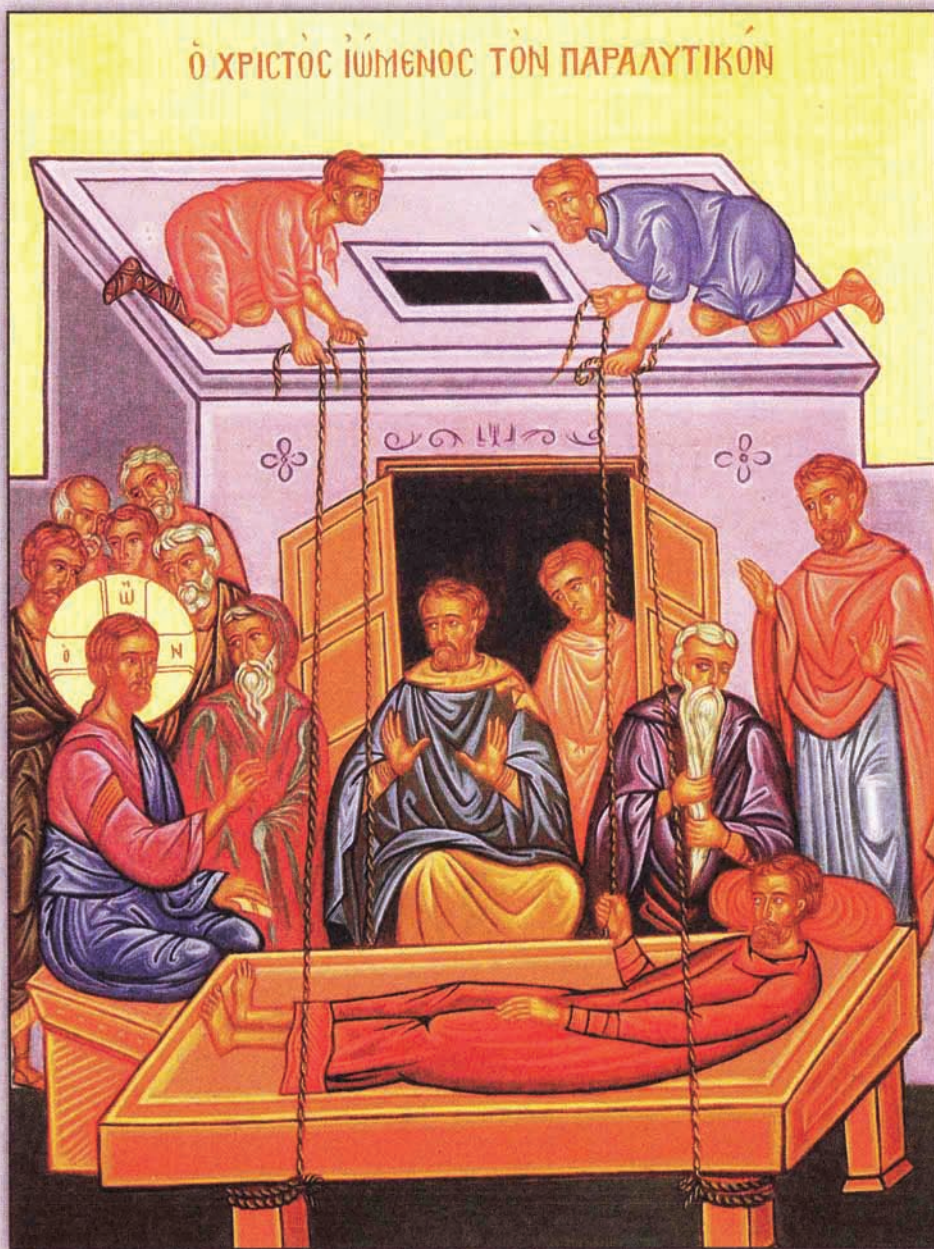

SECOND SUNDAY OF THE GREAT FAST

Icon of the Healing of the Paralytic

SCHEDULE OF SERVICES FOR THE WEEK OF MARCH 5 – MARCH 11

9:30 AM – Divine Liturgy For All Parishioners

It is impossible to plan any sort of budget until all pledge forms are turned in.

Patriarch Josyf

To commemorate his 120th birthday the film "Патріарх: Життя Йосифа Сліпого" (Patriarch: the Life of Josyf Slipyj) will be shown in the church hall following the Divine Liturgy today. It is in Ukrainian with English subtitles.

Looking Ahead:

- ❖ March 25th – Annunciation
- ❖ April 1st – Flowery Sunday
- ❖ April 6th – Great and Holy Friday
- ❖ April 8th – The Glorious Feast of Pascha

Haven't Seen Someone in a While?

Give them a call. See how they are doing. Let them know that you not only miss them but also care enough to see if everything is okay. A kind word can go a long way.

If You Are Hospitalized

please be sure to let your priest know. Even if you do not want a visit, prayers (private and/or communal) should be offered on your behalf. Your priest is not clairvoyant and will not know that you are in the hospital unless you tell him. When you check into the hospital, be sure to put yourself in the hands of the Divine Physician as well as an earthly one!

Let the mouth too fast from disgraceful speeches and railing. For what does it profit if we abstain from birds and fishes; and yet bite and devour our brethren? The evil speaker eats the flesh of his brother, and bites the body of his neighbor.

– St. John Chrysostom, on fasting

Shevchenko Commemoration

Mark the date: The local Shevchenko commemoration will take place next Sunday, March 11 at 1:00 PM in our church hall. A light lunch will be available for purchase prior to the program.

THE SACRAMENT OF CONFESSION

is one of reconciliation with God, bringing about not only a clearing of the conscience through the remission of sins, but also a healing of the soul through our recommitment to Christ. This Sacrament should therefore be received frequently by all Catholic Christians but especially during each of the fasting seasons, including the Great Fast. For those who wish to receive Holy Communion, the Sacrament of Confession is indispensable and absolutely necessary to maintaining our spiritual health and well being. Fr. James is available to hear confessions following any service or at any other time by appointment.

ON KEEPING A SPIRITUAL FAST

There is both a physical and a spiritual fast. In the physical fast the body abstains from food and drink. In the spiritual fast, the faster abstains from evil intentions, words and deeds. One who truly fasts abstains from anger, rage, malice, and vengeance. One who truly fasts abstains from idle and foul talk, empty rhetoric, slander, condemnation, flattery, lying and all manner of spiteful talk. In a word, a real faster is one who withdraws from all evil.

– St. Basil the Great

GREAT FAST PASTORAL OF THE UKRAINIAN CATHOLIC HIERARCHY OF THE U.S.A.

To Our Reverend Clergy, Reverend Religious, Seminarians and Faithful,
Glory be to Jesus Christ!

In twenty-first century America, it is impossible to escape the influence of fundamentalist Protestantism: it dominates the airwaves in the person of charismatic preachers, and it undergirds many of the positions taken by politicians. For them, the Bible is the only source of revelation. In this they are very different from Catholics and Orthodox, who are aware of the revelation manifested by the Holy Spirit in the living Tradition of the Church. For example, fundamentalist Protestants would discount the value of the Great Fast since it is not found in scripture; we, on the other hand, know that our Lenten observances provide an opportunity for us to encounter the Lord in a special way.

For us Ukrainian Catholics, our Lenten observances take on a distinct flavor, which is very different even from what is experienced among the Roman Catholics. These differences go beyond the fact that we begin the Great Fast two days before Ash Wednesday and finish it earlier than they, on Lazarus Saturday - that is, the day before Palm Sunday. Our emphasis is in fact very different from the Roman Catholics, who focus on the sufferings of Christ; this is evident in the Stations of the Cross - a quintessential Roman Catholic devotional practice not native to our spirituality.

Our Byzantine spirituality chooses, rather, to focus on conversion. This is expressed in the English word "repentance" which, contrary to popular belief, does not refer to sorrow for sins; rather, repentance is about a change of direction - that is, away from sin and toward God. This is also expressed in the Greek word *metanoia*, from which we get our Ukrainian word *metania*, which refers to the bow that we make every time we enter the church. As our metanias are not limited to the Great Fast, neither is our *metanoia*, our conversion; in fact, our ever-deeper conversion to the ways of the Lord Jesus Christ is the sum of the Christian life. The Great Fast is but a microcosm of the spiritual life, inviting us to focus more intently upon the life, which we should be living all year long.

The theme of conversion comes out clearly in our liturgies. In the weeks leading up to the beginning of the Great Fast, the Gospel readings provide us with examples of conversion to emulate: the eagerness of Zacchaeus, the repentance of the publican, the return of the prodigal son. This theme continues during the Great Fast, where the Church holds up for us the dramatic conversion of Holy Mother Mary of Egypt.

You are certainly all familiar with our Lenten practices: prayer, fasting, and almsgiving. Of the three, fasting has probably received the greatest emphasis, as is evident in the question “What are you going to give up for Lent?” For those who make the extra effort to come to church, we see that fasting even invades the liturgical realm: Divine Liturgy is forbidden on the weekdays of the Great Fast as we fast from that joyous celebration of “dynamic” Eucharist, so we need to content ourselves with the “static” Eucharist - that is, reception of the reserved sacrament during the majestic yet penitential Divine Liturgy of the Presanctified Gifts. So often forgotten is the almsgiving which might give an indication that the other practices are more than theatrical. Remember: the Lenten practices are not an end in themselves; rather, they are aimed at our conversion of heart, and this includes a growing recognition of the “neighbor” whom God has given to us so that we might share our blessings.

Let us support one another during this holy season of the Great Fast, so that we - as individuals and as Church - might indeed come to the conversion which Christ desires of us.

+Stefan Soroka
Metropolitan-Archbishop of Philadelphia

+Richard Seminack (author)
Eparch of St. Nicholas in Chicago

+Paul Chomnycky, OSBM
Eparch of Stamford

+John Bura
Apostolic Administrator of St. Josaphat in Parma

Великопосне Послання Українських Католицьких Єрархів У США

До всечесного духовенства, преподобного монашества, семінаристів та вірних,
Слава Ісусу Христу!

У двадцять першому столітті, в Америці неможливо позбутися впливу протестантського фундаменталізму, бо дуже багато обдарованих проповідників наповнюють ефір, а крім того, це є моральною основою позиції багатьох політиків. Для них, Біблія є єдиним джерелом одкровення Божого. У цьому вони дуже різняться від вірних католиків та православних, які є свідомі того, що одкровення також виявляється Святим Духом у живій Традиції Церкви. Наприклад, протестанти-фундаменталісти відкидають важливість Великого посту, бо про це не написано у Святому Письмі. Ми, з іншої сторони, знаємо, що дотримування постних практик під час Великого посту, дають нам особливу нагоду зустрітися з Господом.

Для нас, вірних Української Католицької Церкви, дотримування постних практик під час Великого посту, набуває особливого характеру, і навіть відрізняється від досвіду вірних Римо-Католицької Церкви. Відмінності сягають глибше ніж сам факт того, що ми починаємо Великий піст на два дні скоріше, перед Попільною серединою, і закінчуємо швидше, як вони, в Лазареву суботу, тобто день перед Квітною неділею. Наш наголос також є відмінним від римо-католиків, які зосереджуються на стражданнях Христа, і це особливо виявляється в одній із їхніх найважливіших набожних практик, а саме у служінні Хресної Дороги, що не є притаманним нашій духовності.

Наша візантійська духовність намагається радше зосередитися на наверненні. В англійській мові це передається словом «repentance» або покаяння, що незважаючи на переважаючу думку, не конче означає жаль за гріхи, а скоріш покаяння, тобто зміна напрямку – подалі від гріху, і до Бога. Це також передається грецьким словом метанойя (*μετάνοια*), звідки в українській мові появилось слово метанія, яке означає поклін, який ми робимо кожного разу, коли входимо до храму. Подібно, як наші метанії не обмежуються лишень Великим постом, так само і продовжується наша метанойя, наше покаяння, бо ж щораз то глибше наше навернення на шлях до нашого Господа Ісуса Христа, і є підсумком нашого християнського життя. Великий піст є маленьким всесвітом нашого духовного життя, котрий запрошує усіх нас повністю зосередитися над нашим життям, яке ми повинні провадити протягом усього року.

Тема навернення ясно показується у наших літургічних відправах. Протягом кількох неділь, які безпосередньо передують початкові Великого посту, читання із св. Євангелія подають нам приклади навернення за якими потрібно слідувати: завзятість Закхея, покаяння митаря, повернення блудного сина. Ця тема знаходить своє продовження і під час Великого посту, де Церква ставить перед нами приклад драматичного навернення святої матері Марії Єгипетської.

Ви, звичайно ж, знайомі з нашими практиками Великого посту, а саме: молитва, піст і милостиня. З цих трьох практик, піст отримав найбільший наголос, що легко можна зауважити у питанні: «У чому Ви собі відмовите в часі Великого посту?» На прикладі тих, які робитимуть додаткові зусилля, щоби прийти до храму, ми бачимо, що піст навіть втручається в літургічну царину: відправа Божественної Літургії є забороненою протягом тижня у Великому пості (окрім суботи та неділі), бо ми постимо від радості «динамічного» євхаристійного святкування, і тому ми мусимо задовільнятися «статичним» євхаристійним спілкуванням, тобто споживання наперед освяченої євхаристійної частинки під час славної, але все ж таки, покаянної Божественної Літургії Наперед Освячених Дарів. Часто забувається про милостиню, котра якраз показує, що всі інші практики не є лишень театральними. Пам'ятайте: практики Великого посту не є цілком самі по собі; вони спрямовані на навернення серця, і це включає у себе зростаюче впізнання «ближнього» якого Бог дав нам, щоби ми могли поділитися нашим благословенням.

Підтримуймо один одного протягом цієї святої пори Великого посту, щоби ми, як особистість, і як Церква, справді прийшли до навернення якого для нас бажає Христос.

+Високопреосвященний Стефан Сорока
Митрополит Української Католицької Церкви у США

Архиєпископ Філадельфійський для українців
+Преосвященний Річард Семіак (автор)

Єпископ Чиказької єпархії святого Миколая
+Преосвященний Павло Хомницький, ЧСВВ

Єпископ Стемфордської єпархії
+Преосвященний Іван Бура

Апостольський Адміністратор
Пармської єпархії святого Йосафата

Великий Піст, 2012

**Українська Греко-Католицька Церква
Святого Йоана Хрестителя
St. John the Baptizer
Ukrainian Greco-Catholic Church**

4400 Palm Avenue
La Mesa, CA 91941
Parish Office: (619) 697-5085

Website: stjohnthebaptizer.org

Pastor: Fr. James Bankston
frjames@mac.com

Fr. James' cell phone: (619) 905-5278

Blind to Friendship, Faith and Forgiveness?

It must have been quite a scene. Jesus is preaching in a house packed with people when the roof comes down. Yet amid the chaos of the falling debris Jesus only sees the man in need on the stretcher before him. "When Jesus saw their faith, he said to the paralyzed man, 'Child, your sins are forgiven.'" (In Jesus' world chronic physical illness was understood to be the manifestation of the deeper spiritual illness of sin.) Having addressed the spiritual cause, Jesus removes the physical impediment as well. As so often happens in the miracle stories of the gospels, faith leads to forgiveness and healing.

In this story, however, it is the faith of the man's friends and not that of the paralyzed man that Jesus sees. Their faith, exhibited in their willingness to go to such great lengths on behalf of their

crippled friend, is the catalyst for the miracle. Really there are two miracles in this story – the act of spiritual and physical healing performed by Jesus, and the power of friendship, which can lead us to wholeness. Friendship, faith, and forgiveness; these three transformative forces are brought together in the presence of Christ.

Not for all, however. "Some of the scribes" hear Jesus' pronouncement of forgiveness and accuse him of blasphemy. Technically, these men well educated in the Jewish Torah (Law) are right – Jesus' divinity has not yet been revealed and the Jewish religion is quite clear that bestowing forgiveness is God's unique privilege. Yet their insensitivity is breathtaking. They have front row seats at a miracle yet they cannot see past the end of their noses and the letter of the Law.